

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ

Πέρσι το καλοκαίρι θα πηγαίναμε διακοπές στο καλύτερο μέρος στην Αμμουλιανή.

Εγώ μόλις ξύπνησα, πλύθηκα, ντύθηκα, έφαγα και άνοιξα το συρτάρι με τα ρούχα μου για να ετοιμάσω την βαλίτσα μου.

Όταν φτάσαμε στην Αμμουλιανή αφήσαμε τα πράγματα στο ξενοδοχείο και πήγαμε στη θάλασσα. Εκεί που κολυμπούσα άκουσα έναν θόρυβο, κοίταξα δεξιά, αριστερά κοίταξα πίσω μου και είδα ένα ξύλινο αγοράκι τον Πινόκιο και τον ρώτησα:

- Πινόκιο μα εσύ δεν είσαι στα παραμύθια;
- Ναι! Αλλά βαρέθηκα στο παραμύθι γιατί μου ζητούσαν όλοι αυτόγραφο.

Μόλις το είπε αυτό η μύτη του μεγάλωσε και τσίμπησε τον πισινό ενός κυρίου.

Μετά από λίγες ώρες μου είπε:

Βαρέθηκα! Θες να πάμε σε ένα κόσμο πολύ διαφορετικό από αυτόν;

και του είπα:

- Ναι! Ναι! Ναι! Και βέβαια θέλω, αλλά σε ποιόν κόσμο;
- Αυτό θα το δεις μόνη σου! Εκείνη την στιγμή έκανε μία μαγική κίνηση και εξαφανιστήκαμε.

Ξαφνικά βρεθήκαμε σε μία πόλη που τα δέντρα

έμοιαζαν με πάπια, τα λουλούδια έμοιαζαν με ρινόκερο και οι κάτοικοι της έμοιαζαν με σκυλιά.

Σιγά, σιγά άρχισα να παίρνω τη μορφή ενός σκύλου και είδα τον Πινόκιο που δεν είχε γίνει σκύλος και τον ρώτησα:

- Πινόκιο γιατί δεν έγινες σκύλος;
- Δεν ξέρω! Μου απάντησε.

Εγώ από την τρομάρα μου έκλεισα τα μάτια μου και βρέθηκα μαζί με τον Πινόκιο σε μία βάρκα και ξαναέκλεισα τα μάτια μου και βρέθηκα σε ένα ηφαίστειο όχι μέσα γύρο από το ηφαίστειο που ήταν έτοιμο να εκραγεί και από τον πανικό μου ξαναέκλεισα τα μάτια μου και βρέθηκα στην Χονολουλού!

Στο Πινόκιο του άρεσε η Χονολουλού και είπε:

- Οχ! Κουράστηκα κάτσε να ξεκουραστώ! Τότε η μύτη του μεγάλωσε και χτύπησε μια καρύδα που έπεσε πάνω σε ένα σαλιγκάρι και του είπα:
- Άντε ας καθίσουμε λίγο!
- Δεν χρειάζεται! Μου απάντησε και ξαφνικά βρέθηκα στην παραλία της Αμμουλιανής. Τότε ακούστηκε μια φωνή « άντε Βαρβάρα ώρα για το σχολείο»!

Υ.Γ.

Γιατί όμως μου έλειπε το δαχτυλίδι αφού ήταν όλα ένα όνειρο

ή μήπως και όχι;

ΒΑΡΒΑΡΑ ΚΑΛΠΑΚΙΔΟΥ